

южните части от о-вите на Велико-Британия*). Сухоземните пръдъли на Европа съ Азия съ Кавказския и уралските планини, Каспийско море и р. Уралъ.

Каква е повърхнината на Европа. Низки места. — Голъмата Европейска равнина. Нейната част към с.-и. отъ планините на юго-западна Европа се нарича Русска равнина; към с. отъ тъхъ — Германска, а към з. — Френска. По тази Голъма Европейска равнина има издигнати нѣколко хълести пространства. По-забѣлѣжителни отъ тъхъ сѫ: а) Урало-карпатската хълмesta ивица; б) Урало-Балтийската, въ която намѣстъ има доста голъми плоски възвишения между които най-забѣлѣжителното е Валдайското; в) Финландската. Отъ другите равнини по-забѣлѣжителни сѫ: Ломбардската, Долнедунавската, Срѣдне-Дунавската, Горне-Дунавската, Срѣдне-Рейнската и Ронската.

Планини и върхове. Кавказски планини, които се расклоняватъ въ срѣдата на три успорѣдни вериги, отъ които срѣдната е най-висока и достига до 4500 арш. Най-високиятъ въ нихъ върхъ, Елбрусь, е високъ до 7500 арш.; другиятъ върхъ, Казбекъ, е по-нисъкъ. Кавказкиятъ планини се снишаватъ

*) Сѣверните брѣгове на о-ви Великобритания и Исландия и западните на Скандинавски полуостровъ сѫ недостъпни, защото сѫ твърдѣ канаристи; а пъкъ южните брѣгове на Балтийско и Нѣмско морета (отъ нѣс Скагенъ до протокъ Кале), както и источните на Бискайско и с.-западните на Адриатическо море сѫ недостъпни, защото сѫ ниски, и по край тъхъ е плитко. — **Меретата**, които миятъ брѣговете на Европа, иматъ различни свойства: едини сѫ пълни съ шкери, както е Балтийското съ Ботническия заливъ; други — намѣстъ сѫ плитки и пълни съ пѣсъци, като Бѣло, Нѣмско и Балтийско, Скалерракъ и Каттегатъ. Нѣкои морета замързнуватъ на дълго или късъ времѣ прѣзъ годинката. Ледоветъ, като почнатъ да се кършатъ и плуватъ по с. океанъ, по нѣкогашъ ставатъ до толкъсъ дебели, щото се показватъ надъ водата до 90 а подъ водата стоятъ до 750 лакти на дълбоко.